

ဇော်ကျော်

ဗေဒါလမ်း
ကဏ္ဍ



ပေဒါလမ်းကဗျာစု

(၁၉၅၅ - ၁၉၈၁)

တော်လှို

ဆရာတော်တို့၏ ဥမ်နှစ်ပြည့်မွှေးဇနုသို့ အလွမ်းခြေ

၂၀၀၃ ခုနှစ် ဧပြီလ

မာတိကာ

၁။	မယ့်လမ်းဝါလား	
၂။	မယ့်လမ်းဝါတဲ့	၁၁
၃။	ဘယ်ရွာဆိပ်ကမ်း	၁၂
၄။	မှန်းဖို့လိုပဲ	၁၃
၅။	တက်ဖို့နှင့် ကျွန်	၁၄
၆။	ရဲ့မဲ့သည့်ပါ	၁၆
၇။	တေးနဲ့ပဲ	၁၇
၈။	မော့လွက်သကပ်	၂၀
၉။	စုန်ဆန်ရတရား	၁၁
၁၀။	ပန်းဝန်လွက်ပဲ	၂၃
၁၁။	တော့မိပါစ	၂၅
၁၂။	ပိုင်ဦးမှာလား	၂၆
၁၃။	ဆိုင်ခင်းလွက်ပဲ	၂၈
၁၄။	ချောင်းရဲ့အလှ	၃၁
၁၅။	သူ့လမ်းစဉ်	၃၃
၁၆။	ချောင်းလှဖို့လို	၃၄
၁၇။	ခဏခါနှင့် ကျွန်	၃၆
၁၈။	ပွင့်ဖူးတံဖို့	၃၈

၁၉။	ချောင်းတစ်ခွင်	၄၀
၂၀။	တင်းရုပ်ပဲ	၄၂
၂၁။	လှလှိုက်မှာပဲ	၄၄
၂၂။	ဒီတရား	၄၆
၂၃။	တိုးထွက်နိုင်မှ	၄၈
၂၄။	မယ့်ခြစ်နည်း	၄၉
၂၅။	ဆုံတစ်ခါ ဆန်တစ်လှည့်	၅၁
၂၆။	ချောင်းကထွေထွေ	၅၃
၂၇။	မင်းလိုက်လာမိမိ	၅၄
၂၈။	ပန်းဝင်နိုင်ပါရဲ့	၅၆
၂၉။	ကြွဆန်ရ	၅၇
၃၀။	ပန်းနဲ့သည့်ပဲ	၅၈
၃၁။	မင်းပါမှပဲ	၆၀
၃၂။	ပန်းသီပါရဲ့	၆၁
၃၃။	မငဲ့စေနာ	၆၃
၃၄။	မယ့်သဘော	၆၅
၃၅။	စောခင်အသိ	၆၇
၃၆။	မယ့်အိမ်ပဲ	၆၉
၃၇။	လမ်းရိုးပါကွဲ့	၇၀
၃၈။	ဒီရေသမီး	၇၁
၃၉။	သီပါမြည်ပါ	၇၃
၄၀။	ချောင်းမအသိ	၇၅
၄၁။	တစ်လှည့်နီ စုန်ဆန်မြဲ	၇၇
-	အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း	၇၉

မယ့်လမ်းပါလား

ပန်းနီလာ ဗေဒါ ဆင်သလို
ယဉ်လှတယ်လေး။
စုန်ချည် ဆန်ချည်နဲ့
ဒီပျောင်းရေ ဗေဒါလမ်းမှာ
တန်းစီလိုလေး။

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။
မဗေဒါ ပြာလဲ့လန်း၊ ကမ်းကပ်မယ် ပြင်။
စံပယ်လှ ပွင့်ဖြူစင်၊ ကမ်းခွင်က ငယ်ဂျမ်း။
သူ့လိပ်ပြာ ခြံအရံနဲ့
သူစံရာ သူ့ပျော်မွေ့၊ ပြေးတွေ့ချင်စမ်းတဲ့။
တွေ့ချင်တဲ့ စေတနာရယ်။
ငယ်ဂျမ်းဆွေ လွမ်းဝေတေးပေမို့
အေးချိုလှတယ်။



လိပ်ပြာက ဝတ်ရည်သယ်၊ စံပယ်က မအား။

ပွင့်ဖူး တဝေဝေနဲ့

ဒီဇောင်းရေ ဗေဒါလမ်း၊ မယ့်လမ်းငါလား။

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။

မဗေဒါ ပြာလဲ့လန်း၊ ကမ်းကပ်ပြန်ချင်။

ဟိုအကွေ့မှာလ

ကိုရင်ဖေ့ ချစ်ရေစင်၊ ပျိုခင်ရဲ့ အနွဲ့။

ပျိုလက်မှာ မယ်ဗေဒါက

ပျိုပျက်နှာ ချစ်အံ့ပုန်းကို၊ ပြုံးကြည့်ချင်တဲ့။

ကြည့်ချင်တဲ့ စေတနာရယ်။

သနားဖွယ် ချစ်ဖွယ်တေးပေမို့

အေးချိုလှတယ်။

ချစ်စနိုးရယ်နဲ့

မြစ်ရိုးက အပြာခြယ်ကို

ပျိုနယ် လိုက်လေမလား။

ပွင့်ဖူး တဝေဝေနဲ့

ဒီဇောင်းရေ ဗေဒါလမ်း၊ မယ့်လမ်းငါလား။

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။

မဗေဒါ ပြာလဲ့လန်း၊ ကမ်းကပ်ပြန်ချင်။

ထီးတော်က တချင်းချင်း၊ ကွင်းပြင်ကဘုရား။

နေမင်း ညိုချိန်တန်ပေါ့



နိဗ္ဗာန်ကို စိတ်ကြံကူး၊ ဖူးချင်လျက်သားတဲ့။

ဖူးချင်တဲ့ စေတနာရယ်။

နိဗ္ဗိန္ဒာ ဂီတာတေးပေမို့၊ အေးချိုလှတယ်။

ဂျတ်ဆုကိုရွယ်၊ လွယ်ငါတော့ အရ။

ပွင့်ဖူး တဝေဝေနဲ့

ဒီချောင်းရေ ဗေဒါလမ်း၊ မယ့်လမ်းသာပြီ။

ချောင်းရေက ဖောင်၊ တောင်လေက သွေး။

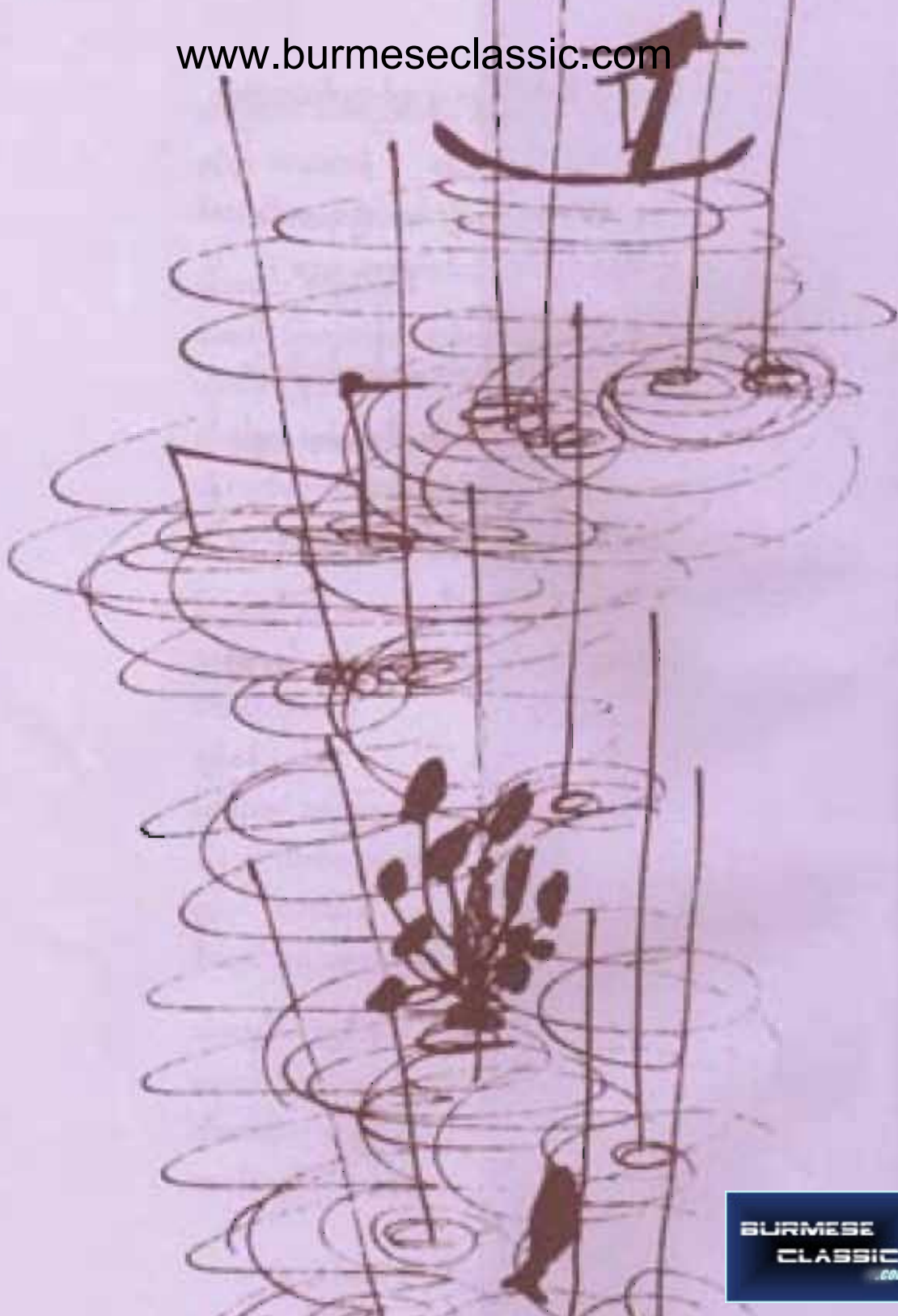
ရွက်လင်းယဉ် မြိုင်မြိုင်နဲ့

ပန်းတိုင်ကို ပန်းခိုင်ဆိုက်အောင်။

အားစိုက်ငါလေး။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ - ၁၉၅၉)





မယ့်လမ်းပါတဲ့

ဒီပျောင်းမှာ ရွှင်၊ ဗေဒါခင် ပြာလဲ့။
စံပယ်ကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၊ ကမ်းကပ်ပျင်ခဲ့။

ဒီပျောင်းမှာ ရွှင်၊ ဗေဒါခင်ပြာလဲ့။
ပျိုမယ်ကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၊ ကမ်းကပ်ပျင်ခဲ့။

ဒီပျောင်းမှာ ရွှင်၊ ဗေဒါခင်ပြာလဲ့။
စေတီငယ် ယိုးမယ်ဖွဲ့၊ ကမ်းကပ်ပျင်ခဲ့။

လင်းယဉ်နွဲ့ တချီချီ။
ကျူးရိုးရှင် သူ့စကား၊ နားကျခဲ့ပြီ။
ဂျွတ်ဆုမြတ် စလွယ်ပျည်၊ ဗေဒါရီပြာလဲ့။
စုန်ပျည် ဆန်ပျည်နဲ့
ဒီပျောင်းရေ ဗေဒါလမ်း၊ မယ့်လမ်းပါတဲ့။။



ဘယ်ရွာ ဆိပ်ကမ်း

နှောင်းပြင်မှာ စိတန်းလို့
 ဗေဒါပန်း ရေကြင်ဆွေ၊ နှော့လို့သာနေ။
 ကမ်းကွေ့မှာ ခွေ၊ ကမ်းပြေတော့ စင်း။
 သည်နှောင်းရေ လေမခတ်တယ်
 စီးတတ်လေခြင်း။

ကျူရိုးရှင် ပီပီမှုတ်လို့
 ဘုတ်မကို သူကပြိုင်၊ နှောင်းစပ်မှာ ထိုင်။
 ဘုတ်မက တိုင်၊ ကျူကိုင်က အေး။
 ရေစီးနဲ့ လာ၊ ရေသာမှာပြန်လို့ မြန်းတဲ့
 မဗေဒါ စုန်ဆန်ပန်းကို၊ လွမ်းတယ်တဲ့လေး။

စုန်ငါတဲ့ ဆန်ငါ။
 ကျူရိုးရှင် ပီပီကလေးနဲ့၊ တေးပျိုလို့သာ။
 ဘယ်မြို့ကလာ၊ ဘယ်ရွာဆိပ်ကမ်း။
 အပွင့်အပြာရောင်နဲ့
 ဘယ်သောင်မှာ နေပျိုအေးငျင်။
 မှေးအိပ်မယ်မှန်း။ ။

မှန်းဖို့ လိုပဲ

မဗေဒါ၊ ဘယ်ရွာ ဘယ်စခန်းနဲ့
ဘယ်ကမ်းခြေ ဘယ်ရေဆိပ်မှာမှ၊

နေအိပ်လိုပဲ။

ဒီတက်ငျင်ပျော်
ဗေဒါမော် ရေကျော်ဆိုက်အောင်
ဆန်လိုက်သည်ပဲ။

မဗေဒါ၊ ဘယ်ရွာ ဘယ်စခန်းနဲ့
ဘယ်ကမ်းခြေ ဘယ်ရေဆိပ်မှာမှ၊

နေအိပ်လိုပဲ။

ဒီကျငျင် ရွှင်
ဗေဒါခင် ပင်လယ်ဆိုက်အောင်
စုန်လိုက်သည်ပဲ။

ဘုတ်မက အိ၊ ပီပီက သံစဲ။



မှန်းဖို့ လိုပဲ

မဗေဒါ၊ ဘယ်ရွာ ဘယ်စခန်းနဲ့
ဘယ်ကမ်းခြေ ဘယ်ရေဆိပ်မှာမှ ၊

နေအိပ်လိုပဲ။

ဒီတက်ငျှင်ပျော်
ဗေဒါမော် ရေကျော်ဆိုက်အောင်
ဆန်လိုက်သည်ပဲ။

မဗေဒါ၊ ဘယ်ရွာ ဘယ်စခန်းနဲ့
ဘယ်ကမ်းခြေ ဘယ်ရေဆိပ်မှာမှ ၊

နေအိပ်လိုပဲ။

ဒီကျငျှင် ရွှင်
ဗေဒါခင် ပင်လယ်ဆိုက်အောင်
စုန်လိုက်သည်ပဲ။

ဘုတ်မက အိ၊ ပီပီက သံစမဲ။

မဗေဒါ စုန်ဆန်လမ်းကို၊ မှန်းဖို့လိုပဲ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ - ၁၉၅၉)



တက်ချိန်နှင့် ကျချိန်

ပျိုင်းညီနောင်၊ အတောင်က ဖြူဖွေး။
 ကမ်းစပ်ကိုကြည့်
 ကွင်းပြင်ကို စားကျက်ပြောင်းကြပေါ့
 ချောင်းအောက်ခွင် ပင်လယ်ဝမှာ၊
 ဒီကြွပြီလေး။

ကဏန်းမ ရွံ့စိုစို၊ တစ်ကိုယ်လုံး နီတွေ့။
 တွင်းဝ လတာပြင်က
 ခရာပင် တွယ်ကာတက်လေပေါ့
 တောင်ဘက်ခွင် ပင်လယ်စွန်းမှာ
 ဒီတွန်းပြီလေး။

ပုစဉ်းကောင်၊ အတောင်က ငွေမှေး။
 ကမ်းစပ် ကျူတစ်ရုံက
 သူမလုံ သူခုန်ထွက်လေပေါ့၊ ဒီတက်ပြီလေး။
 ဒီတက်ချိန်တန်၊ ဆန်လာပေါ့ ဗေဒါပန်း။
 ကျူရိုးရှင် ကျူတံတီး၊ ဆီးကြိုလို့လွမ်း။



ပျိုင်းညီနောင်၊ အတောင်ကဖြူဖွေး။

ကမ်းစပ်မှာငိုငို

သူ့လည်တိုင် စွေတစောင်းနဲ့

ရေတံငါ အစာချောင်းပြန်ပေါ့

ဒီညောင်းပြီလေး။

ကဏန်းမ ရွံ့စိုစို၊ တစ်ကိုယ်လုံး နီတွေ။

လက်မ တထောင်ထောင်နဲ့

တွင်းပေါင်မှာ မင်းယောင်ခင်းပြန်ပေါ့

ဒီဆင်းပြီလေး။

ပုစဉ်းကောင်၊ အတောင်ကငွေမှေ့။

ကျူရုံမှာ သူလှုံခပြန်ပေါ့၊ ဒီကျူပြီလေး။

ဒီကျူချိန်တန်၊ စုန်ပြန်ပေါ့ ဗေဒါပန်း။

ကျူရိုးရှင် ကျူပင်ရွက်နဲ့

ခွန်းဆက်လို့လွမ်း။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ - ၁၉၅၉)

ရဲခဲသည်ပါ

မြစ်တန်းမှာတဲ့ လေကြမ်းဆင်။
 ထန်လိုက်လေ လေမုန်တိုင်း
 လှိုင်းကဘောင်ဘင်။
 တစ်လှိုင်းထွက် တစ်လှိုင်းဝင်၊ ဗေဒါခင်ဖြစ်နဲ့။
 ရေလှိုင်း ဗလပွေ့နဲ့
 မုန်တိုင်းလေ ရေတစ်ရိုးမှာ၊ စိုးရွံ့မှာပဲ။

မြစ်ရိုးမှာတဲ့ မိုးသက်ဆင်။
 ငျပ်ကြိုးပျံ မိုးသံထစ်၊ မိုးစစ်ဘုရင်။
 မိုးညစ်လို့ မြစ်မမြင်၊ ဗေဒါခင်ဖြစ်နဲ့။
 ရေလှိုင်း ဗလပွေ့နဲ့
 မိုးသက်လေ ရေတစ်ရိုးမှာ၊ စိုးရွံ့မှာပဲ။

စိုးမရွံ့ တွန့်မတုန်။
 မိုးနှင့်လေ ရေရှုပ်ထွေး၊ ရွေးချမဖို့။
 ဆန်လိုက်ပြန်တုံ၊ စုန်လိုက်ပြန်ရ။
 ခေါက်ပေါင်း မရေနိုင်လို့
 ဗေဒါခိုင် သည်မြစ်ထဲ၊ ရဲခဲသည်ပါ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ - ၁၉၅၉)

တေးစုံနဲ့ပဲ

တိတာတာ

ကညာ မော့တ်က၊ ရွှေနှုတ်ချိုသွေး။
ကျူရိုးရှင် ပီပီနွဲ့၊ လွမ်းမယ်ဘွဲ့၊ တေး။

ပဒေသာ

ထေရ်ငါရည်စူးလို့၊ လှေဦးမှာ လေး။
ကျူရိုးရှင် ပီပီနှော၊ စည်မြောသံတေး။

သောင်အခြေ

ခေါင်ရေ လေမြူးတော့၊ ရေရူးတွေ ဖွေး။
ကျူရိုးရှင် ပီပီဟိန်း၊ ဗိန်းဗောင်းသံ တေး။

အကောင်သေ

တောင်လေရေတက်တော့၊ ရေယက်နဲ့ ထွေး။
ကျူရိုးရှင် ပီပီညှင်း၊ ငိုချင်းသံ တေး။

တက်မကူ

ရွက်ဖြူပူဖောင်းနဲ့၊ လှေလောင်းကိုယ်လေး။

ကျူးရိုးရှင် ပီပီပျိုး၊ ဘွဲ့ကြိုးသံတေး။

ပြူးတပြူး

မြေငူ ခနိဂျွန်၊ သောင်ထွန်းပြီလေး။

ကျူးရိုးရှင် ပီပီနော့၊ သားပျော့သံတေး။

တေးပျိုးရယ်စုံ၊ ကုန်နိုင်ငါလေပဲ။

မပေး၊ စုန်ဆန်မြဲ၊ တေးစုံနဲ့ပဲ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ - ၁၉၅၉)



ပျော့လျက်သာပဲ

လေပြင်းငယ် ပွေ၊ လေပြေငျှင် လည်း။

ချောင်းကျယ် ဘယ်မငြင်း

ချောင်းကျဉ်းငျှင် လည်း။

နေပူတုန်း ဒေါ၊ မိုးရွာငျှင်လည်း။

လသာသာ ပျိုအိုကြိုက်၊ လမိုက်ငျှင် လည်း။

အဖော်ငယ်စုံ၊ ဖော်မစုံငျှင် လည်း။

ပွင့်ဖူးငုံ အကုန်လန်း၊ နွမ်းနယ်လျက် လည်း။

စုန်ပြန်ရ အဖန်ဖန်၊ ဆန်ပြန်ရ တလဲလဲ။

မဗေဒါဒီရေကြောမှာ၊ ပျော့လျက်သာပဲ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ - ၁၉၅၉)



စုန်ဆန်ရ တရား

ပန်းငါဘိ ဗေဒါဆွေ။
 ကျူရိုးရှင် ပီပီကလေး၊ တေးသံက ဝေ။
 စုန်ဆန်ရ တပေပေ၊ ဒီရေနယ် တစ်ကျေး။
 ဒီဈေးဝယ်ရေ ဗေဒါလမ်း၊ ပန်းဖွယ်တဲ့လေး။

အိုအေချင်း ကျူရိုးရှင်။
 နေသာမှာ ဇွာရဟန်း၊ ဆွမ်းခံကြွဝင်။
 ထန်းတစ်ပျား နေကိုမြင်၊ ဇွာပြင်က တံတား။
 ဆွမ်းခံပြန် ဇွာကိုရှား၊ နေ့တိုင်းငါလား။

အိုအေချင်း ကျူရိုးရှင်။
 ဟင်းရွက်စုံ နှစ်ပုံထပ်၊ လောင်းစပ်မှာတင်။
 ဈေးသမား မယားလင်
 တစ်ဇွာဝင် တစ်ဇွာသွား။
 အိမ်အပြန် ပုစွန်ငါး၊ နေ့တိုင်းငါလား။



ဒီတက်တော့ သူထက်သန်။

ဒီကျေ့ကျင် သူရွှင်လန်း၊ တန်းစီလိုပြန်။

အလဲလဲ အဖန်ဖန်၊ စုန်ဆန်ရတရား။

ဗေဒါဆွေ ဒီရေသွား၊ မြင်ထားလို့လား။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ - ၁၉၅၉)

ပန်းပန်လျက်ပဲ

ညိုပြာပြာ လတာပြင့် ခြေရင်း။
လှိုင်းတက်ရ ဗေဒါတက်၊ လှိုင်းသက်ရာဆင်း။

ဆင်းရဲလည်း မသက်သာ။
အုန်းလက်ကြွေ ရေပေါလော၊ မျှောစုန်လို့လာ။
အဆင်းနဲ့ အလာ၊ ဗေဒါမ အထွေး။
အုန်းလက်ကြွေ သူ့နံ့ဘေး၊ ဆောင့်ခွဲရသေး။

ဆောင့်ခွဲလည်း မသက်သာ။
နောက်တစ်ချို့ ဒီတစ်လုံးက၊ ဖုံးလိုက်ပြန်ပါ။
မြုပ်လေပေါ့ ပေါ်မလာ၊ မဗေဒါ အလှ။
တစ်လံကွာ လှိုင်းအကြွ၊ ပေါ်လိုက်ပြန်ရ။

ပေါ်ပြန်လည်း မသက်သာ။
ပျောင်းအဆွယ် မြောင်းငယ်ထဲက
ဘဲထွက်လို့လာ။

ဘဲအုပ်မှာ တစ်ရာ နှစ်ရာ
ဗေဒါက တစ်ပင်ထဲ (တည်း)။

အယက် အကန်ခံလို့

ဗေဒါပျံ အံကိုခဲ၊ ပန်းပန်လျက်ပဲ။ ။

တက္ကသိုလ် အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း ၁၉၆၀

တွေးမိပါစ

ဖေခါတွဲ ဖေခါ။

ဒီဇျောင်းမှာ အမည်မွှေး၊ အေးငြိမ့်သာယာ။

မွှေးသျှ ပြန်တစ်ရာ၊ ခံစရာ အရေး။

အတိုက်ခံနိုင်မှာ၊ အမွှေးခံနိုင်မှ

ထိုးငါးကိုင် ဒီဆိုင်ဝဲတွဲ

ရွှေဘဲရန် စုန်ဆန်လမ်းမှာ

ရမ်းတတ်တယ်လေး။

မွှေးမှလည်း မဟုတ်ငါ။

ရိုးသံရှင် ပဲ့တင်ထပ်၊ ညောင်းရပ် ဧရာ။

စုန်ဆန်ရ လမ်းတကာမှာ၊ လမ်းမသာ ရှာကြ။

တစိုက်စိုက်ကယ်နဲ့

အတိုက်ကို အကြိုတွေ့ငါလို့

အမွှေးဒဏ် ခံနေကျ၊ တွေးမိပါစ။ ။

တက္ကသိုလ် ဆိုးဝေမဂ္ဂဇင်း ၁၉၆၀

စိုင်းဦးမှာလား

ပင်လယ်ဝဆီက၊ ဒီတက်စ လှိုင်းဘောင်ဘင်။
 မဗေဒါ တစ်ဟုန်ထိုး၊ နှောင်းရိုးကိုဝင်။
 မိုးမမြင် လေမမြင်၊ ပန်းဆန်ပျင်လေတိုင်း။
 ရေထဦးပေမို့
 စိတ်ကူးယဉ် ယဉ်လေတိုင်း၊ ပန်းထင်ရာစိုင်း။

အထက်နှောင်းကျတော့
 ဒီညောင်းစ နှောင်းရေသာ။
 မဗေဒါ ကိုယ်ရှိန်သတ်၊ လှမ်းတတ်နိုင်ငါ။
 စိုင်းခဲ့တဲ့ ခရီးတာမှာ၊ သာနာစုံပုံခဲ့။
 ရေသင်ဖြူးပေမို့
 ပွင့်ဖူးစုံ ငုံ့တံနဲ့၊ ပန်းမှုရာနွဲ့။



ပန်းအလှ မဖေဒါ တဲ့။

ကျူရိုးရှင် ပီပီကလေး၊ တေးသံကသာ။

ပင်လယ်ဝဆီက

ဒီရေကျ ခွန်းစလာ၊ လွမ်းစရာငါတကား။

မိုးမမြင် လေမမြင်နဲ့

ထိမထင် စုန်ချင်တိုင်း၊ စိုင်းဦးမှာလား။ ။

တက္ကသိုလ် ဆိုးဝေပွန်း ၁၉၆၀

ဆိုင်ခင်းလျက်ပဲ

အညာလှေ

အညာမြေ ကုန်ရောင်းဖို့၊ ဒီဈောင်မှာ နား။

ထန်းလျက်ခဲရယ်နဲ့

ပဲပျိုးစုံ ကြုံလေခိုက်၊ ဝယ်လိုက်ပါလား တဲ့။

တံငါလှေ

တံငါမြေ ကုန်ရောင်းဖို့၊ ဒီဈောင်မှာနား။

ပုစွန်ကျားရယ်နဲ့

ငါးပျိုးစုံကြုံလေခိုက်၊ ဝယ်လိုက်ပါလား တဲ့။

ကမ်းစပ်မှာမြှောင်

အိုးဖောင် ကုန်ရောင်းဖို့၊ ဒီဈောင်မှာနား။

ရာဝင်အိုးရယ်နဲ့

အိုးပျိုးစုံကြုံလေခိုက်၊ ဝယ်လိုက်ပါလား တဲ့။

ကမ်းစပ်မှာ မြောင်
 ငါးဖောင် ကုန်ရောင်းဖို့၊ ဒီချောင်းမှာနား။
 ခယင်ငါးရယ်နဲ့
 ငါးပျိုးစုံကြုံလေခိုက်၊ ဝယ်လိုက်ပါလား တဲ့။
 ဒီလမ်းက ပန်းဗေဒါ။
 ဆန်ရေ စုန်ရေနဲ့
 ထုံပေပေ သူမနား၊ သွားရခါခါ။
 ပါပါစ ရောင်းစရာ၊ ပါရှာဘု သူတို့နည်း။
 အပြာမှာ အငါကွက်ကယ်နဲ့
 အတက်မှာ သူရွှင်ပျပေမဲ့
 ကျလည်းလေ သူမငြင်းရှာဘု
 ဒီချောင်းရေ ကောက်ကစင်းမှာ
 ဆိုင်ခင်းလျက်ပဲ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ - ၁၉၆၀)



ရှောင်ရဲ့အလှ

ကျူးရိုးရှင် မနေတတ်လို့
 ရေစပ်ကိုတဲ့ ဆင်းလို့လာ။
 မပေါ်ဘဲ စုန်ဆန်ပျော့၊ မောတဲ့နေရာ။
 ကျူးရိုးရှင် ငါသနား၊ ကယျာနွဲ့ ပျိုတေး။
 ဆန်မကုန် စုန်မခန်းမှာ၊ ပန်းရှာလိမ့်လေး တဲ့။
 အိုအချင်း မင်းပီပီ။
 ရေပြည့်မှာ ပေါ်ပန်း၊ ကမ်းနဲ့အညီ။
 ဆန်လိုက်ကြ စီရီ၊ တချီချီ တကြွကြွ။
 တက်ရေမှာ မြင်နေကျ၊ ရှောင်ရဲ့အလှ။

အိုအချင်း ပီပီငယ်။

ရေကျမှာ ဗေဒါပန်း၊ ကမ်းရပ်ကို ဖယ်။

ဝဲယာမှာ လတာကျယ်၊ အလယ်မှာ ဗေဒါမ။

သက်ရေမှာ မြင်နေကျ၊ ညောင်းရဲ့အလှ။

တက်ရေနဲ့ သက်ရေနယ်။

ဆန်မကုန် စုန်မဆုံး၊ လုံးပတ်ချာလည်။

ဗေဒါမ ခရီးသည်၊ ပန်းရှာမယ်ဆိုရလည်း။

ဒီညောင်းမှာ အလှဖွား၊ ပွားခဲ့ပြီပဲ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ - ၁၉၆၀)

သူ့လမ်းစဉ်

ကမ်းစပ်ကို မင်
လမုပင် အခြေကြီးနဲ့၊ အသီးတွေဖြိုး။
ကမ်းခြေကို ဒီရေတို၊ ပြုလဲမှာစိုး။

ကမ်းစပ်ကို မင်
ခနိပင် ယိုင်ငိုက်လို့၊ ခိုင်လိုက်ကယ်ဖြိုး။
ခနိခိုင် အလက်ထဲက၊ ခွဲရမှာစိုး။

ကမ်းစပ်ကို မင်
လတာပြင် ငါးပျံလူးလို့၊ ပျော်မြူးကြရိုး။
ဒီတက်ငျှင် လတာနုနံ၊ ဒီဖုံးမှာစိုး။

စိုးပါဘု သူ့မူရော။
ပျောင်းတစ်ခွင် ပင်လယ်ဝက၊ ပန်းလှ ဗေဒါ။
ဆန်တက်ချိန်မှာ၊ ဆန်လာနိုင်ပါဘိ။
စုန်ဆင်းချိန်မှာ၊ စုန်လာနိုင်ပါဘိ။
သူ့လမ်းစဉ် သူ့မြင်ရဲ၊ သူ့စွဲတတ်ဘိ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်ပွဲစဉ် (၁၉၅၉ - ၁၉၆၀)

ချောင်းလှဖို့ကို

ဒီချောင်းမှာသာ၊ ကြာပါလျှော့လား။
မပေး၊ ပြာနွဲ့နှောင်းတဲ့
ချောင်းတန်တန်ရေငန်ရပ်မှာ၊ စွဲတတ်နိုင်အား။

သူ့စိတ်နဲ့ သူ့ကိုယ်။
ချောင်းတစ်ခွင် မြင်သမျှ၊ ချောင်းလှဖို့ကို။
ဘုတ်မက ချိုချင်ချို
ပျိုင်းညိုက အောက်ချင်အောက်။
အုန်းညီနောင် စောင်းချင်စောင်း
ချောင်း ကောက်ချင်ကောက်။

သူ့လမ်းနဲ့ သူ့အမြင်
ချောင်းဒီရေ နေသမျှ၊ ချောင်းလှဖို့ပင်။
ချောင်းပျားက ထက်တစ်ခွင်
ပင်လယ်က အောက်တစ်လွှား။

စုန်ချည် ဆန်ချည်နဲ့
တစ်လှည့်စီ ဒီသဘော၊ ပျောကြဲမနား။

ဒီပျောင်းမှာသာ၊ ကြာပျင်လှလေး။
ကျူရိုးမောင် ရွှေပျောင်စောင်းငဲ့
ပျောင်းတန်တန်ရေငန်ထဲ၊ စွဲပျင်လှလေး။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်ဂ္ဂစင်း (၁၉၅၉ - ၁၉၆၀)

ဗေဒါနှင့် ကျူပင်

မဗေဒါ၊ ဆန်လာပေါ့ အပြင်း။
 နှောင်းကျယ်ကျယ် အလယ်ဂျွန်၊
 ရေမွန်းလိုက်ရင်း။

ဗေဒါဆွေ၊ စုန်ရေနဲ့ပြန်ဆင်း။
 နှောင်းကျယ်ကျယ် အလယ်ဂျွန်၊
 သောင်ထွန်းလိုက်ရင်း။

မဗေဒါ၊ ဆန်လာပေါ့ အတင်း။
 နုန်းနှစ် လတာပြင်က
 ညောင်ညိုပင် မြစ်ငါးပျဉ်း၊ ဝုန်းရပြန်ရင်း။

ဗေဒါဆွေ၊ စုန်ရေနဲ့ ပြန်ဆင်း။
 နုန်းနှစ် လတာပြင်က
 ညောင်ညိုပင်မြစ်ငါးပျဉ်း၊ ခေါင်းဖော်လိုက်ရင်း။



ကျုပ်ပင်ရိုးမှာတော့၊ ယိမ်းထိုးရ တဒါဒါ။
 မပေဒါ စုန်ဆန်ပျော၊ မောတဲ့နေရာ။
 လွဲလိုက်ရ ဘယ်နဲ့ညာ၊ ရိုးတံညာ ရွက်စိမ်း။
 မနိုင်တနိုင်နဲ့
 ယိုင်တယိုင်ဒီရေစီးကို၊ သည်းခံလို့ယိမ်း။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ - ၁၉၆၀)

မွန်ဖူးတံချီ

အပြာမှာ အငါကွက်ကယ်နဲ့
 ဝိုင်းစက်စက် ရွက်ငယ်ရှင်။
 မဗေဒါ ပင်လယ်အောက်က
 နှောင်းပေါက်ကိုဝင်။
 နှောင်းတစ်ချောက် မယ့်လမ်းစဉ်
 ယဉ်ပေစွတကား။
 ဗေဒါဆွေ ဒီရေထဲမှာ၊ ရဲပေစွတကား။
 ရေဆိပ်မှာတဲ့ ညံစိစိ။
 ပျိုလေးတွေ လက်တစ်ကမ်း၊ ပန်းဆန်ခဲပြီ။
 လှမ်းကြပေါ့ မှီတမိ၊ ကံသီလို့ တကတဲ။
 ဗေဒါပျံ ကံကကြီး၊ ရေစီးကြောင့်လွဲ။
 ခရုပတ် ဝဲငယ်ငယ်။
 ဗေဒါဆွေ ဒီရေကွေ့မှာ၊ ပြေးတွေ့ရတယ်။



မဖြစ်လို့ နှစ်တွယ်တွယ်၊ ဝဲလယ်ကအနွဲ့။
မဗေး ပတ်ပျောလှည့်၊ လွှဲထွက်နိုင်ခဲ့။

လောင်းစပ်က ခပ်တက်ပြင်။
ရေဆန်မှာ စုန်မဆိုင်၊ လှိုင်းယက်ပန်းဆင်။
လှေဦးက ဘီလူးဝင်၊ လျင်နိုင်မှလွတ်မြဲ။
ဗေးပျံ လှေနံယိမ်း၊ တိမ်းခဲ့သည်ပဲ။

ချောင်းပျားက ငါး ငါးပျံ။
လတာရောင် အကောင်သေး၊ မှေးလိုက်ခဲ့ပြန်။
ဗေးက ဖောင်သဏ္ဍာန်၊ ငါးပျံက ဖောင်စီး။
ပြာငါရောင် ဘယ်မညှိုး၊ ပိုးခဲ့မည်။

တက်ရေမှာ ဆန်၊ ကျပြန်တော့ စုန်ဆင်း။
ပွင့်ဖူးတံ တချီချီနဲ့
ဗေးရီ ဒီရေကြောမှာ၊ မျှောတတ်လေခြင်း။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ - ၁၉၆၀)



ချောင်းတစ်ခွင်

ပွင့်ဖူးတံချို၊ ဗေဒါရီတစ်မိ။
 ချောင်းတစ်ခွင်သူဆန်သွား၊ ချောင်းပျားအထိ။
 တစ်ရွာကိုကျော်၊ တစ်ဒေါ်လောက် စခန်း။
 မဗေဒါ ဆန်တဲ့ချောင်း၊ ကျောင်းနဲ့ နတ်လမ်း။
 နတ်လမ်းကို ကျော်၊ တစ်ဒေါ်လောက်စခန်း။
 မဗေဒါ ယာဘက်ဘေး၊ တဲ လေးအိမ်တန်း။
 လေးအိမ်ကို ကျော်၊ တစ်ဒေါ်လောက်စခန်း။
 မဗေဒါ မယ့်လက်ဝဲ၊ ဂျှစ်စားကျက်တန်း။
 စားကျက်ကိုကျော်၊ တစ်ဒေါ်လောက်စခန်း။
 မဗေဒါ ဝဲယာလိုက်၊ တောပျိုက်ဖြူတန်း။
 ပျိုက်တောကိုကျော်၊ တစ်ဒေါ်လောက် စခန်း။
 မဗေဒါ ပတ်ချောဝိုင်း၊ ကိုင်းမြက်ရှည်တန်း။

ရောက်ပြန်ချင်ပျော်၊ ကျော်ပြန်တော့ သူလွမ်း။
ရောက်တိုင်း တပျော်ပျော်နဲ့
ကျော်တိုင်းသာ သူ့မှာလွမ်း
ချောင်း ဗေဒါလမ်း။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ - ၁၉၆၀)

တင်းရုပ်ပဲ

ဖူးတံက ညိုတိုတို။

စုန်ရေ ဆန်ရေနဲ့

ဗေဒါဆွေ ရေအလှ၊ နှောင်းမတစ်ခို။

ရေငန်နဲ့ ရေပျို၊ ဥဒဟိုမစဲ။

နေ့မရှောင် ညမအား၊ နားရရှာပဲ။

နားချင်လို့ ခါတစ်ရံ။

မဗေဒါ ဣသုပန်းပေမို့၊ ကမ်းကပ်မယ့်ကြံ။

အစုန်မှာ ကပ်ရပြန်၊ အဆန်မှာ ခွာရမြဲ။

အဆန်မှာ ကပ်ချင်လည်း၊ စုန်ဆင်းတော့ ခွဲ။

ကပ်ပြန်ရ ဝမ်းမသာ၊ ခွာပြန်ရ ဝမ်းမနည်း။

မဗေဒါ စုန်ဆန်ရင်း၊ တင်းရုပ်ပဲ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ - ၁၉၆၀)



လှလှိုက်မှာပဲ

ဘုတ်မက အိ၊ ဒီရေကျ တေး။
 မဗေဒါ မယ့်ဒုံရင်း၊ ဆင်းချိန်မို့လေး။
 ဆင်းမယ်လော့ မဗေဒါ တဲ့။
 ကျူရိုးရှင် ပီပီကလေး၊ တေးသံကသာ။
 ရေထဦးဆီက
 အဖူးနဲ့အငုံဟာ၊ ပွင့်ငါပေါ့ခုများ။
 ပွင့်ပြာမှာ ငါလဲ့ဝင်းမှာ၊ ဆင်းရမယ်လား။
 အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။
 စုန်ချည် ဆန်ချည်နဲ့
 တစ်ပြန်စီ ဒီတရား၊ ကြားငါစရှင်။
 တက်ချိန်ကျတက်ခဲ့ချင်၊ ဆင်းချိန်တွင်မရှေး။
 ဒီပျောင်းနေ ဗေဒါမျိုးမှာ၊ ရိုးလှပြီလေး။

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။
 ပွင့်ပြာမှာ ငါလဲ့ဝင်းမှာ ဆင်းပြလိုက်ချင်။
 အပွင့်ကားရယ်နဲ့
 နှောင်းပျားမှာ လှရွှေစင်
 နှောင်းရေယဉ် လှပုလဲ။
 နှောင်းဝမှာ မြတစ်ခဲ၊ လှလိုက်မှာပဲ။ ။
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဆေးသိပ္ပံ မဂ္ဂဇင်း ၁၉၆၀

ဒီတရား

မတက်ရငျှင်တော့တစ်သက်(၂) မခံပေါင်တဲ့။
 ကနစို တုံးတိုသစ်က၊ ကြွေးဟစ်ရန်ထောင်။
 မနက်က အသေကောင်
 သူတောင်မှ တက်နိုင်သေး။
 ငါတုံးတို ကနစိုသားပေ(၂)
 ညောင်းပျားကို ခါတစ်ခေါက်
 ရောက်ရမယ်လေး တဲ့။

ဒီညောင်းမှာ ဒီတရားတဲ့
 ကြားမှာ(၂) ကျူးရိုးရှင်။
 ကနစို တုံးပျိုလှကို၊ နားပျော့ရှင်။
 ဒီညောင်းကို ဝင်မိငျှင်
 မထင်နဲ့ ထစ်ခေါက်တည်း။



တက်တုံ သက်တုံနဲ့
တက်မကုန် သက်မစဲ၊ မောလောက်အောင်ပဲ။

ဒီပျောင်းမှာ ဒီတရားတဲ့
ကြားမှာပါ ကျူးရိုရှင်။
ကနစို တုံးပျိုလှကို၊ နားပျင်ရှင်။
ဒီပျောင်းကို ဝင်မိလျှင်
တက်ချိန်တွင် ဆင်းနိုင်ပဲ။
ဆင်းချိန်မှာတက်လိုလည်း၊ စောင့်ရစမြဲ။

မနက်က တက်တဲ့ဒီ၊ မမိလိုက်လေလည်း။
ညဦးယံ ဒီပြန်တက်ပါလိမ့်
တက်စရာ ခက်ပါပဲ၊ ပန်းဗေဒါနည်း။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဆေးသိပ္ပံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၆၀



တိုးထွက်နိုင်မှ

နောက်ညောင်းက ပန်းနီလာ၊ ဗေဒါမ လား။

ရှေ့ညောင်းက ပန်းနီလာ၊ ဗေဒါမ လား။

ဒီဆိုင်ကျခါမှ

ညောင်းဝကိုအရောက်ခဲ၊ တွဲတက်စို့လား တဲ့။

နောက်ညောင်းကပန်းဗေဒါ၊ ဆန်လာပေါ့လေး။

ရှေ့ညောင်းက ပန်းဗေဒါ၊ ဆန်လာပေါ့လေး။

ဒီဆိုင်မှာ နှစ်ခိုင်ခဲပေမဲ့

မတွဲသာ ကြာလေဝေး၊ ဝဲကျော်ကြောင့်လေး။

ဝဲကျော်က မလော်မာပါတဲ့။

ဒီအပြိုင် ဒီအဆိုင်ထဲ၊ ဝဲကတစ်ရာ။

ဒီအားကြောင့်မနားသာ၊ ပတ်ပျာလည် ဘဝ။

ဝဲခွင် ဝင်သူ၊ တိုးထွက်နိုင်မှ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဆေးသိပ္ပံဌာန ၁၉၆၀



မယ့်ဖြစ်နည်း

မဗေဒါ သောင်စပ်က၊ လှောင်တတ်ပေလေး။

ကုယူရိုးရှင် ပီပီအားနဲ့၊ လူကြွားတဲ့လေး။

လှောင်ရက်ပေ့ ဗေဒါခင်။

ဒီပျောင်းရေ ဂျန်းမြေဖွား၊ ငါးငယ်ျပင်။

ကုယူရိုးတံရှင်၊ ကြွားချင်လို့ဟုတ်ပဲ။

ရွက်ရိုးဖြူ ကုယူပလွေနဲ့

ကုယူရိုးဖေ ငယ်စဉ်ကတည်း၊ ဂျမ်းခွဲလို့ပဲ။

မဗေဒါ သောင်စပ်က၊ လှောင်တတ်ပေလေး။

ကုယူရိုးရှင် ပီပီကော့နဲ့၊ လူကြော့တဲ့လေး။

လှောင်ရက်ပေ့ ဗေဒါခင်။

ဒီပျောင်းမြေ ပျောင်းရေလမ်း၊ ပန်းလှပြာစင်။

ကုယူရိုးတံရှင်၊ ကြော့ချင်လို့ဟုတ်ဘဲ။



ဒီလိုင်း ထံ့ကျာနဲ့

မဗေဒါ မယ့်ဟန်ပွဲ၊ လွမ်းခဲ့လို့ပဲ။

မဗေဒါသောင်စပ်က၊ လျှောင်တတ်ပေလေး။

ကျူရိုးရှင် ပီပီတေးနဲ့၊ လူငေးတဲ့လေး။

လျှောင်ရက်ပေ ဗေဒါခင်။

နားမနေ ဒီရေစီးမှာ၊ ဟီးတိုက်လို့ပင်။

ကျူရိုးတံရှင်၊ ငေးချင်လို့ဟုတ်ဘဲ။

စုန်ချည်ဆန်ချည်နဲ့

ဗေဒါရီ မယ့်ဖြစ်နည်း၊ နွမ်းခဲ့လို့ပဲ။ ။

မန္တလေးတက္ကသိုလ် နှစ်ပတ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ -၉၆၀)

စုန်တစ်ခါ ဆန်တစ်လှည့်

မပေး၊ သောင်စပ်က၊ လှောင်တတ်ပေလေး။

ကျူရိုးသီ ပီပီတရားကို၊ ကြားချင်သတဲ့လေး။

လှောင်ရက်ပေ့ မပေး၊

ပီပီမှာ မယ့်စကားကြောင့်၊ နားရှက်မိပါ။

ချောင်းတစ်ချောက် ရောက်လေရာ

ပေးလဲ စိတ်စွဲ။

ချောင်းနပ်ရယ်နဲ့

အဟမ်းသံကျမ်းသံနှော၊ ဟောလိုက်ချင်လည်း။

ဟောမယ်လို့ ကြိုလိုက်ချင်။

ငါ့ပီပီ မြည်မရ၊ အ ခဲ့ အခင်။

တက်ရေနဲ့ သက်ရေယဉ်၊ တသွင်သွင်အလှ



ဘုတ်မ ပြီတိတိနဲ့

တအိအိ ဘယ်ဆီက၊ ငေးမိခါမှ။

မြည်ပြီတဲ့ သီပြီ။

ချောင်းသာယာ လတာဘေးက

တေးကောက်ခဲ့ပြီ။

ဒီချောင်းက ဗေဒါရီရယ်၊ ဒီရေကိုကြိုကွဲ့။

စုန်တစ်ခါ ဆန်တစ်လှည့်၊ တေးသံပျိုနဲ့။ ။

မန္တလေးတက္ကသိုလ် နှစ်ပတ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ -၁၉၆၀)



ရှောင်းကထွေထွေ

ရှောင်းမှာ ပွေ၊ တေချင်လို့ လေလား။
 မတိုးသာ ဒိုက်သရော၊ မျှော ဆို့နိုင်အား။
 ဒီတက်ချိန်တန်၊ ဆန်နိုင်ငါ့မလား။
 မပေး၊ မယ့်ခရီးမှာ၊ သူ ဆီးလို့တာ။
 အိုအချင်း ကျူရိုးဖေ။
 မယ့်လမ်းမှာ ရာထောင်သောင်း
 ရှောင်းကထွေထွေ။
 သည်ရှောင်းက တားငါစေ
 ဟိုရှောင်းရေ ရှိငါသေး။
 ဆန်ချိန်တော် ရေကျော်ဆိုက်အောင်
 မင်းလိုက်ခဲ့လေး။ ။

ဆေးသိပ္ပံ နှစ်လည်စာစောင်၊
 အတွဲ ၂၊ အမှတ် ၅၊ ၁၉၆၁ - ၆၂။



မင်း လိုက်လာစမ်း

လတာမှာ ကြာ
 ဗေဒါ အပြာဖူးနဲ့၊ ဒီဦးကိုလင့်။
 တသသရယ်နဲ့
 ရေထမှာ သူဆန်လို့
 သူ့ဖူးတံ ပန်ချိန်သင့်၊ နှောင်းပျားမှာ ပွင့်။
 အပွင့်နဲ့ မဗေဒါ။
 နှောင်းဝမှာ မပြေး၊ နှောင်းပျားမှာသာ။
 မိုးဦးကျ ပျိုးချလာ
 ကိုယ်ဟင်္ဂါကြောင့်လေလား။
 ကိုဟင်္ဂါ တစ်ရွာသား၊ မင်း ကြိုက်လို့လား။
 အပွင့်နဲ့ မဗေဒါ။
 နှောင်းဝမှာ မပြေး၊ နှောင်းပျားမှာသာ။



ဆောင်းဦးပေါက် ကောက်ရွှေငါ
မိုးစာကြောင့် လေလား။
မိုးနီလာ မိုးစာတေးမှာ၊ ဝေးချင်လို့လား။

အိုအချင်း ကျူရီးဖေ။
အကြင်နာ ထင်ရာမေး၊ တွေးငါနဲ့လေ။
ဒီချောင်းကတက်သက်ရေ၊ ဗေဒါလဲ့မယ့်လမ်း။
နောက်တစ်ရေ မေဆန်ခိုက်မှာ
မင်း လိုက်လာစမ်း။ ။

**ဆေးသိပ္ပံ နှစ်လည်စာစောင်၊
အတွဲ ၂၊ အမှတ် ၅၊ ၁၉၆၁ - ၆၂။**



ပန်းဝင်နိုင်ပါရဲ့

ကျရေနဲ့ ကြို့၊ စုန်ရန်သာ တကား။
မဗေဒါ ပြာလွဲဝင်းရယ်၊ ဆင်းချင်ရဲ့လား။

ဟိုကမ်းမှာ ခရာချို့၊ သည်မှာတုံ ပုံတံတား။
မဆင်းချင် မင်းဝင်တွဲ၊ ရဲလိုက်ပါလား။

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။
မိရာတွယ် မယ်မတွဲ၊ ရဲစိတ်မထင်။
စုန်ချိန် ကျပြီမို့
စုန်ရလည်း မယ့်လမ်းပင်၊ ပန်းဝင်နိုင်ပါရဲ့။
ပွင့်ဖူးစုံ ငုံ့တံနဲ့၊ ဆင်းလိုက်မယ်တွဲ။ ။

ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၂၄၊ ဇွန် ၁၉၆၂။



ကြံဖန်ရ

သက်လာတဲ့ရေ၊ တောင်လေကဖမ်း။
 ရေပြင်မှာ လေဝင်စိုင်း၊ လှိုင်းကြက်ခွပ်လမ်း။
 ဒီလှိုင်းက လေသဟာ၊ ဗေဒါက ရေသမား။
 ဗေဒါခင် စုန်ချင်အား၊ ဒီလှိုင်းက တား။
 ဒုက္ခဟဲ့ မဗေဒါ။
 လှိုင်းပုတ်ပြန် ဆုတ်ဟန်ပြ၊ ဆင်းရသူမှာ။
 ဆုတ်ရင်းလည်း သူဆင်းလာ
 မြင်ပါပေါ့ ပင်လယ်ဝ။
 ရေစုန် လေဆန်မို့
 ဗေဒါပျံ ကြံဖန်ရ၊ နှောင်း ဒီလောက။ ။

ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၂၄၊ ဇွန် ၁၉၆၂-



ပန်းခွဲသည်ပဲ

နေလုံးရယ်နီ
 တိမ်ပန်းချီ နေသွေးနဲ့၊ နတ်ရေးသည်သို့။
 ဒီအကျပေမို့
 အလှ လတာပြင်က၊ ကျူရိုရှင် လှေကလေးနဲ့
 မျှော်ငေးလိုလို။

သူ့ကိုယ်သူ့ချင်၊ ဘာထင်လေမသိ။
 ဘယ်ပြောင်း ညာပြန်နဲ့
 ဟိုငါးပျံ လတာစွန်းမှာ၊ သူ့ဂျမ်းဟန်ချည့်။

သူ့ကိုယ် သူ့ချင်၊ ဘာထင်လေမသိ။
 ဘုတ်မ ခုနစ်သံနဲ့
 တညံ့ညံ့ လတာစွန်းမှာ၊ သူ့လွမ်းသံချည့်။

အိုအေပျင်း ကျူရိုးရှင်။

သူ့မူရာ သူ့အတင်း၊ မင်းဆိုခဲ့စဉ်။

မင်းကိုယ်လည်း မင်းပင်ချင်

ဘာထင်လို့လေလဲ။

မဗေဒါ စုန်ဆန်လမ်းမှာ၊ ပန်းခွဲသည်ပဲ။ ။

ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၂၄၊ ဇွန် ၁၉၆၂။

မင်း ပါမှပဲ

စာဘူးတောင်းမှာ၊ စာငါတို့ လင်မယား။

သူတို့ လွမ်းကြတော့

မယ်လွမ်းအောင် ပီပီနွဲ့ရယ်၊ တေးဖွဲ့ငါလား။

ဖက်လိပ်အိမ်ဆင်၊ ခါးချဉ်က လက်သမား။

လက်ရာ ဆန်းငါဘိ

ကမ်းကုန်အောင် ပီပီနွဲ့ရယ်၊ တေးဖွဲ့ငါလား။

မိုးတက်မယ့်ဟန်၊ ငါးပျံက ဂျမ်းသမား။

အကြံကြီးသူမို့

မီးပွင့်အောင် ပီပီနွဲ့ရယ်၊ တေးဖွဲ့ငါလား။

ဖွဲ့ချင်ရဲ့နော်၊ ဖော်ချင်ရဲ့မနည်း။

ဒီလိုင်းပျံ ထန်ချင်ထန်တဲ့

ဆန်ချိန်တန် ဆန်တက်ရင်းသာပျံ

ဆန်ချိန်ကုန် စုန်လို့ဆင်းငါတဲ့

ဗေဒါငယ် မယ်မငြင်းရယ်၊ မင်း ငါမှပဲ။ ။

တွေ့တာရီ၊ အမှတ် ၂၅၊ ဇူလိုင် ၁၉၆၂။

ပန်းသိပါရဲ့

လမုပွင့် နီသန္တာ၊ လတာက ညိုပျော။
လတာပြင် လမုတန်း၊ ကမ်းစပ်က တော။

ဒီလမ်းက ပန်းဗေဒါ။

နေထွက်နေဝင်နဲ့

လတာပြင် လမုပါး၊ သွားရခါခါ။

လမုနဲ့ လတာသာ၊ ဂျမ်းရှာတဲ့ ဗေဒါမ။

လတာပြင် လမုတန်း၊ ပန်းမယ့်လောက။

အိုအပျင်း ကျူရီတံ။

လမုစဉ် အနောက်နားက၊ ငါးခတ်တဲ့ခြံ။

အုန်းခြံနဲ့ ဓနိခြံ၊ ကွမ်းသီးခြံငါတဲ။

စုန်ဆန်ရာ ဗေဒါလမ်းက၊ ပန်းသိပါရဲ့။



ခြံနောက်မှာ ရွာရှိငြိမ်း။
ခြံနောက်ကွယ် လယ်ကိုသန်း၊ လမ်းရွာဝ ဝင်။
ရွာသွားတဲ့ ရွာလမ်းစဉ်
ခွင်တစ်ခါ ခွေတစ်လှည့်။
စုန်ဆန်ရာ ဗေဒါလမ်းက၊ ပန်းသိင်္ဂါရဲ့။ ။
ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၂၆၊ သြဂုတ် ၁၉၆၂။

မင့်စေနာ

အသာ အသာ

ဗေဒါ မှန် နွဲ့ငဲ့၊ စုန်ခဲ့ငါတဲ့။
အောက်တစ်ခွင် ပင်လယ်ဝမှာ
ဒီကျကျင် တဲ့။

အသာ အသာ

ဗေဒါ မှန် နွဲ့ငဲ့၊ စုန်ခဲ့ငါတဲ့။
ဒီပျောင်းမြေ ညနေအေး
လေသွေးကျင် တဲ့။

အိုအချင်း ကျူရိုရှင်။
ကျရေမှာ ပြေပြေဆင်း၊ မင်းစုန်စေ့ချင်။
တောင်လေလည်း သွေးစေ့ချင်
ပျောင်းတစ်ခွင် မြစ်တန်။
မင့်စေနာမယ့်မှာပန်း၊ လှိုင်းကြက်ခွပ်လမ်း။
ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၇၉၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၆၇။

မယ့်သဘော

ကမ်းစပ်မှာထိုင်
 ကျူးမကိုင် လက်မှိုင်းပျလို့၊ ငိုငိုလှပျေတကား။
 ကျူးရိုးရှင်းအခင်သေးရယ်၊ ဝေးလှပျေတကား။
 မဝေးလို့ မဖြစ်ပေါင်။
 တို့ဧညောင်းမှာ ဖန်လာဆန်း၊ ပန်းရလေအောင်။
 မိုးထိအောင် လှေကားထောင်
 ထောင်မယ်တဲ့ လတာဘေး။
 ပင်ကျရည် တစ်မြူလောက်နဲ့
 ဧညောင်းပေါက်မှာ ငါးပျံမှု၊ မြူးရက်လို့လေး။



အိုအချင်း ကျူးရိုးရှင်း။
 နှောင်းပေါက်မှာ ငါးငုံမြူးပေမဲ့
 ကိုယ်မမြူး နေလိုက်လျှင်။
 ဆောင်းဦးပေါက်ပြီမို့
 ကောက်ပင်နွဲ့မှည့်ပြီရှင်၊ တံစဉ်ကိုပြင်ငါတော့။
 အချိန်တန် စုန်ဆန်မြန်တဲ့
 ပန်းဗေဒါ မယ့်သဘောကို၊ စောလိုက်ငါနေ့။
ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၉၀၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၉၆၇။



ပေပါစင်အသိ

တက်ပြန်ပေါ့ ဒီ၊ ဟီပြန်ပေါ့ ရေရိုင်း။
အောက်တစ်ခွင် ပင်လယ်ဝမှာ၊ ဝဲထလို့ဝိုင်း။

ရေရိုင်းက ထင်တိုင်းသာ။
ဒီတက်ချိန် နှိမ်မရ၊ ဒေါထလို့သာ။
ပျောင်းပေါက်မှာ သူမြောက်လာ
သူမညာ သူ မသနား။
ပျောင်းတစ်ခွင် သူဝင်စ၊ ပြခဲ့သူ့အား။

သူ့အားကို ပြလိုက်ရုံ။
လတာပြင် ရေဝင်တိုး၊ ထိုးကြ ပလုံ။
စွန်ဆိတ်တို့ ထိတ်လို့တုန်
တောင်ခုန်လို့ မြောက်ပြေး။
ကျူရိုးရှင် အခင်သေး၊ ပျောင်းဝမှာဆွေး။



မဆွေးနဲ့ ကျူးရိုးရှင်။

အချိန်တန် ဒီမာန်ကျ၊ နှောင်းလှမြဲပင်။

နှောင်းတစ်ညောက် ကောက်ကွေ့ဝင်

ဗေဒါခင်အသိ။

နောက်တစ်ချိ ဒီရေဦး၊ ဒီရူးချိန်ထိ။ ။

ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၉၁၊ ဇန်နဝါရီ ၁၉၆၈။

မယ့်အိမ်ပဲ

ဒီ ကျချိန်တန်၊ အိမ်ပြန်တော့မလား။
ဗေဒါရီ ဒီရေကြောမှာ၊ ပျော့တော့မယ်လား။

ချောင်းပျားက ခါးတမာ
ချောင်းဝသာ သကာပျား။
ဗေဒါဆွေကျရေကြိုက်၊ လိုက်တော့မယ်လား။

အိုအချင်း ကျူရီရှင်။
ခါးတမာ သကာပျား၊ ခြားလိုဘုရှင်။

မယ့်ဒီချောင်းမှာလ
ချောင်းပျားလည်း မယ့်အိမ်ပင်
ချောင်းဝင်လည်း မယ့် အိမ်ပဲ။

ဒီတက်ချိန်တန်
အိမ်ပြန်တယ် ဆန်မယ်ခဲ၊ ချောင်းပျားကိုပဲ။

ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၁၀၃၊ ဇန်နဝါရီ ၁၉၆၉။



လမ်းရိုးပါကွဲ့

အနောက်ဖက်ဆီ၊ နေနီနှင့် တိမ်ပန်း။
 ရှေ့ဆီမှာ ခနိတန်း၊ ညောင်းရှေ့ဖက်ကမ်း။
 ခနိတန်း ကမ်းကွေ့မှာ။
 ဒီတက်ချိန် တိမ်အစွမ်း၊ ပန်းတောက်တဲ့ခါ။
 ကွေ့အောက်ကရေနီလာ၊ ကွေ့ညာက မြသွေး။
 မဗေဒါ ဆန်လာလမ်း၊ နန်းဆန်ပေ့လေးတဲ့။
 အို အချင်း ကျူရိုးရှင်။
 မင်းတို့ရွာ တစ်ဖက်ကမ်း၊ လမ်းကအမြင်။
 မယ့်အနီး မယ့်ဝန်းကျင်
 ညောင်းရေပြင် ကြည်လဲ့။
 စုန်ကာ ဆန်ကာနှင့်၊ မြမပါ နီလာမဲ့
 လမ်းရိုးပါကွဲ့။ ။

ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၁၁၁၊ ဧကတင်ဘာ ၁၉၆၉။



ဒီရေသမီး

ဒီပျောင်းမှာနေ၊ ဒီရေမှာ သူကြီး။
 ပီပေသည်ဒီရေသမီး၊ပျောင်းကောက်ကွေ့ခရီး။
 ဒီတက်ချိန်တန်၊ မဆန်ဟု သူမငြင်း။
 ဗေဒါဆွေ ဒီရေဦးမှာ၊ မြူးတတ်လေခြင်း။
 ဒီတက်ချိန်ကုန်၊ မစုန်ဟု သူမငြင်း။
 ဗေဒါဆွေ ဒီရေကျမှာ၊ လှတတ်လေခြင်း။
 မတွေ့ချင် မမြင်ချင်၊ မဝင်ချင်သော်လည်း။
 ဝင်လိုက်တယ် မယ်မလွဲ၊ ပျောင်းဒီဆိုင်ဝဲ။
 မကွဲချင် မကွာချင်၊ မခွာချင်သော်လည်း။
 ခွာလိုက်တယ် မယ်မစွဲ၊ ပျောင်းရေဆိပ်တဲ။
 ဆန်သူလည်း မဗေဒါ။
 စုန်လိုက် သူဆိုငှါလည်း၊ သင်းပဲဗေဒါ။



အဆန်ရဲ့ အမြဲသာ၊ စုန်ချိန်ငါ စုန်သည်များ။
ပီပေသည်ဒီရေသမီး၊ နှောင်းကောက်ကွေ့ခရီး။
ဝင်သူလည်း မဖေငါ။
ခွာလိုက် သူဆိုငှက်လည်း၊ သင်းပဲဖေငါ။
အဝင်ရဲ့ အမြဲသာ၊ အစဉ်ခွာ ခွာသည်များ။
ပီပေသည်ဒီရေသမီး၊ နှောင်းကောက်ကွေ့ခရီး။
ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၁၁၂၊ အောက်တိုဘာ ၁၉၆၉။

သီပါ မြည်ပါ

ကမ်းစပ်မှာထိုင်
ကျူမကိုင် မှိုင်ငေးလို့၊ အဝေးကိုကြည့်။
ကျူရိုးရှင် ပီပီသေးရယ်၊ တေးဆိတ်လှေ့ညှိ။

အိုအချင်း မဗေဒါ။
ငါမငိုင် ငါ မငေး၊ ဝေးရပ်ကိုသာ။
ခနိတန်းအထက်မှာ၊ အာကာသ ပြာလဲ့။
ကသိုဏ်းပုံ အာရုံနဲ့၊ ရွန်းပီတိနဲ့။

အိုအချင်း မင်းပီပီ။
ထက်ကောင်းကင် ပြာလဲ့ဝင်းမှာ
မင်းမွေ့တတ်ပြီ။
ချောင်းလောက သီကရီ၊ မသီတော့ပြီလော။
မင့်ဘာသာ တစ်ကိုယ်ထူး၊ ကြည်နူးအံ့လော

သီငါတဲ မည်ငါ။

ဒီပျောင်းမြေ ဒီရေအရေ၊ တေးဆိုသင့်ငါ။

ဆန်စဉ်လည်း မယ်နားနာ

စုန်လာလည်း နာမှာပဲ။

နာရင်းသာ စုန်ဆန်မြဲ၊ ပျောင်း ဒီရေထဲ။ ။

ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၁၁၆၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၇၀။

ချောင်းမ အသိ

ချောင်းမကို ဝင်၊ မြင်ပါရဲ့လား။

ဒီဆိုင်မှာ ငေါ်လာမြဲ၊ ဝဲကြီးပါလား။

ဒီသရဲ ဝဲလယ်တွင်။

ဝဲလှည့်ရာ ဗေဒါပျော့၊ မောရလိမ့်ထင်။

ဒီဝဲကြောင့် မယ်ငြိုငြင်၊ နှုတ်ပြစ်တင်စကား။

ချောင်းမကိုမယ့်လက်ညှိုး၊ ထိုးလိုက်မယ်လား။

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။

မောလိမ့်မယ် တကယ်ပဲ၊ ဝဲလှည့်ခိုက်တွင်။

ချောင်းမထဲ ကြုံမြဲပင်၊ ဆင်ခြင်မိပါရဲ့။

ချောင်းမကို ဒါပေမဲ့၊ ဝင်လိုက်မယ်ကွဲ့။

ဒီဝဲကြောင့် မငြိုငြင်။

ရေအိငျှင် ဒီသရဲ၊ ရဲ့ရမည်ပင်။

ဒီသရဲ မရဲခင်၊ ဗေဒါစင် ပြာအိ။
ဒီဝဲဒဏ် ခံရည်ရှိ၊ နှောင်းမ အသိ။

ဒီဝဲကြောင့် မငြိုငြင်။
မမောခင် ထွက်ချင်လည်း၊ ခဲရမည်ပင်။
ဒီဝဲက ထွက်နိုင်ခင်၊ ဗေဒါစင် ပြာအိ။
ဒီဝဲဒဏ် ခံရည်ရှိ၊ နှောင်းမအသိ။ ။

ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၁၂၃၊ စက်တင်ဘာ ၁၉၇၀။

တစ်လှည့်စီ စုန်ဆန်ပြီ

မနက်ခင်းဆီက၊ စုန်ဆင်းခဲ့ မပေငါ။

မွန်းတည့်ချိန် နေ့လယ်ခင်း
သင်း ပြန်တက်လာ။

ညနေစောင်းလာတော့
ချောင်းပျားရောက် ဆိတ်ငြိမ်ရာ
မပေငါ မအိပ်။

စုန်ချိန်မှာ စုန်ပြန်ရလျှေ
ချောင်းဝမှာ ပြန်စည်ကား
ချောင်းပျားမှာ တိတ်။

အိုအချင်း မပေငါ။
ကျူးရိုးရှင် ကျူးတံသေးနဲ့
တေးပျိုလို့သာ။



ဆိတ်ငြိမ်ရာ စည်ကားရာ
ရောက်ရာမှာ မယ်မစွဲ။
ကပ်ချည် ခွာချည်နဲ့
တစ်လှည့်စီ စုန်ဆန်မြဲ
ညည်းတတ်ပါပဲ။ ။

ဖျာပုံ စာပေလုပ်သား မဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၁။

ဇော်ဂျီ (၁၉၀၇ - ၁၉၉၀)

၁၉၀၇ - ဧပြီလ ၁၂ ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် ဟုတ်မြို့၌ အဖဦးယော၊ အမိ ဒေါ်စိန်ညွန့် တို့မှ ဖွားမြင်သည်။

သားချင်း ကိုယောက်အနက် အကြီးဆုံး သားဦးဖြစ်သည်။ အမည်ရင်း ဦးသိန်းဟန် ဖြစ်သည်။

၁၉၁၂-၁၉- ရှေးဦးစွာ ဟုတ်မြို့၊ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း၊ ထို့နောက် မြန်မာကျောင်း၊ ထို့နောက် ဟုတ်မြို့ အင်္ဂလိပ်မြန်မာ အစိုးရအထက်တန်း ကျောင်းတို့တွင် သတ္တမတန်းအထိ ပညာ သင်ကြားခဲ့သည်။



- ၁၉၂၀ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ပထမသပိတ်ကြီးတွင် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲများနှင့် အတူ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲများအပေါ် သဘောထားရှိ ပြောင်းရွှေ့ပညာ သင်ကြားခဲ့သည်။
- ၁၉၂၄ - ရန်ကုန်မြို့၊ အမျိုးသားအထက်တန်း ကျောင်း (သရက်တောကျောင်းတိုက်)သို့ ပြောင်းရွှေ့ပညာသင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အထောက်အပံ့ခံ မြို့မအမျိုးသား (တိုင်း ရင်းသား) အထက်တန်းကျောင်းသို့ ပြောင်း ရွှေ့ပညာသင်ခဲ့ပြီး ၁၁ ဆင့်တန်း အောင်မြင် ခဲ့သည်။
 - သစ္စာငါဒီ သတင်းစာတိုက်က ကြီးမှူး ကျင်းပသော ကဗျာဘာသာပြန်ပြိုင်ပွဲတွင် စိတ္တသုခလင်္ကာဖြင့် သစ္စာငါဒီဆု (ရွှေ ဒင်္ဂါးငါးငြာ) ရရှိခဲ့သည်။ (စိတ္တသုခ လင်္ကာ နှာ အင်္ဂလိပ်ကဗျာဆရာ **Henry Wotton** ၏ **The Character of A Happy Life** ကဗျာကို ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်)
- ၁၉၂၅-၂၆- ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ပညာ သင်ခဲ့သည်။
- ၁၉၂၈ - နောင်အခါ ပထမဦးဆုံးသော ခေတ်စမ်း ကဗျာဖြစ်လာမည့် 'ပိတောက်ပန်း' ကဗျာ ကို ဖွဲ့ဆို၍ ရှေ့ဦးစွာ ဟံသာကြေးမုံ



စာစောင်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့နောက် မတ်လထုတ် တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက် မဂ္ဂဇင်း၌ ထပ်မံဖော်ပြခဲ့သည်။

ဥပစာတန်းကို မြန်မာစာအမှတ်အယူဆုံး နှင့် အောင်မြင်၍ သာဓိအောင် ဆုရခဲ့သည်။

၁၉၂၉ - ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရရှိသည်။ (မြန်မာစာပေ၊ အင်္ဂလိပ်စာပေ၊ အရှေ့တိုင်းနိုင်ငံများ သမိုင်း ဘာသာရပ်များဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်)

၁၉၃၀ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်၌ မြန်မာစာ နည်းပြဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းသည်။

၁၉၃၁-၃၄- ရန်ကုန်၊ မြို့မအမျိုးသားအထက်တန်း ကျောင်းတွင် အထက်တန်းပြဆရာအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၃၄ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏ မဟာဝိဇ္ဇာသင်တန်းကို တက်ခဲ့သည်။ (အင်္ဂလိပ်စာပေ နှင့် မြန်မာစာပေ နှစ်ဘာသာတွဲယူသည်)

၁၉၃၆ - မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရခဲ့သည်။

၁၉၃၆-၃၈- မန္တလေး ဥပစာကောလိပ်၌ မြန်မာစာ နည်းပြဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းသည်။

၁၉၃၈ - စာကြည့်တိုက်ပညာ၊ ပညာတော်သင် အဖြစ် လန်ဒန်တက္ကသိုလ်နှင့် ဒဗ္ဗလင် တက္ကသိုလ် တို့၌ ပညာသင်ခဲ့သည်။



- ၁၉၄၀ - စာကြည့်တိုက်ပညာ ဒီပလိုမာ ရရှိခဲ့သည်။
- ၁၉၄၁ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက် စာကြည့်တိုက်မှ အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလတွင် ဦးဆန်း + ဒေါ်နှင်းဇင်တို့၏ သမီး၊ ရန်ကုန်မြို့မှ အပျိုသမီးကျောင်း၊ အထက်တန်းပြဆရာမ ဒေါ်စောရင် ဘီ-အေ၊ ဘီ-အီး-ဒီနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။
- ၁၉၄၂ - ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း မြန်မာအစိုးရပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးဝန် (စာပေနှင့် စာကြည့်တိုက်ဌာနခွဲ) အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။
- ၁၉၄၆ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်မှ တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။
- ၁၉၄၇-၄၈- တိုင်ပြည်ပြု လွတ်တော်ရုံးနှင့် ရွှေ ကောက်ပွဲကော်မရှင်ရုံးတို့တွင် အထူးအရာရှိ (အခြေခံဥပဒေ အပျောက်ကိုင်ကော်မတီ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်အလံ၊ သီချင်းနှင့် တံဆိပ်ကော်မတီအဖွဲ့ဝင်) အဖြစ် တာဝန်ပေးခြင်းခံရသည်။
- ၁၉၄၈ - ဝဏ္ဏကျော်ထင်ဘွဲ့ တံဆိပ်ရသည်။
- ၁၉၅၀ - ဖျစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ဖြင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

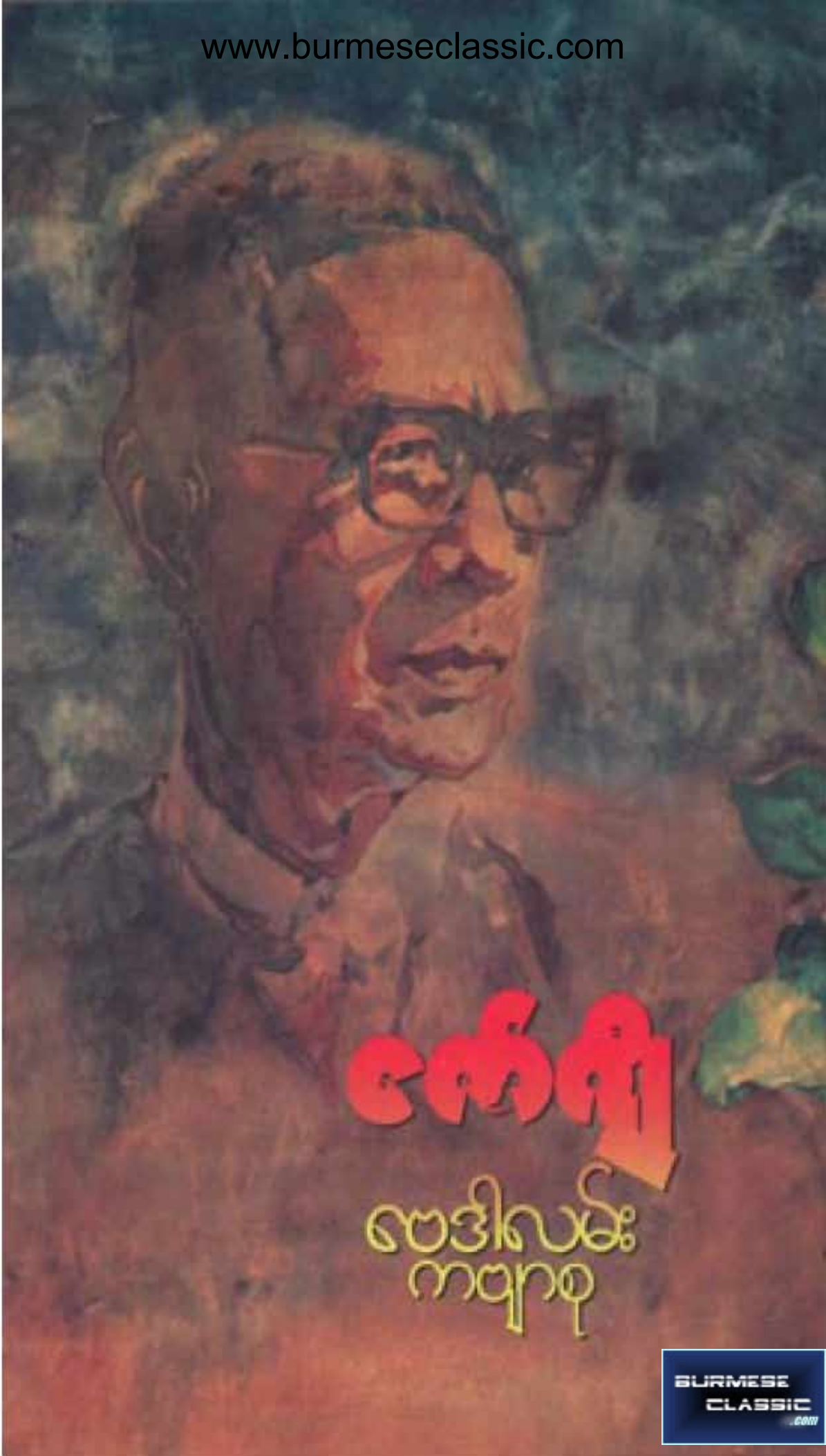


- ၁၉၅၁-၅၂- ပညာရေး လေ့လာရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်၊ မက္ကဆီကိုနှင့် ကနေဒါနိုင်ငံများသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။
- ၁၉၅၂-၅၇- ပညာရေးဌာန၊ ကျောင်းသုံးစာအုပ်ပြုစုရေး (ထုတ်လုပ်ရေး) ညွှန်ကြားရေးဝန် အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။
- ၁၉၅၅ - ‘သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းဇိုကာ’စာအုပ် အတွက် စာပေဗိမာန်၏ စာပဒေသာဆု ရရှိခဲ့သည်။
 ဖျစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ယိုးဒယားနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။
- ၁၉၅၉ - မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်း ကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ပေးခြင်းခံရသည်။
- ၁၉၆၁(မေလ)- ဂုဏ်ထူးဆောင် မြန်မာစာပေအဖွဲ့အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။
 သီရိပျံ့ချီဘွဲ့တံဆိပ်ရခဲ့သည်။
 ဖျစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။
- ၁၉၆၅-၇၅- ပညာရပ်ငေါ့ဟာရ ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသားစာပေဆု စိစစ်ရွေးချယ်ရေး ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။
- ၁၉၆၇ - တက္ကသိုလ်များ ဗဟိုစာကြည့်တိုက်မှူး အဖြစ်မှ အငြိမ်းစားယူသည်။ ပညာရေး အထူးအရာရှိ (၁)၊ မြန်မာနိုင်ငံ သုတေသနအသင်းဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်များထမ်းဆောင်သည်။



- ၁၉၇၆ - နိုင်ငံသမိုင်း သုတေသနဦးစီးဌာန အကြံပေး ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ အိန္ဒိယသို့ ရှေးမစာတမ်းဖတ်ပွဲ တက်ရောက်ရန် ဦးခင်ဇော် (K)နှင့်အတူ သွားခဲ့သည်။
- ၁၉၇၉ - ‘နင်လားဟဲ့ ချစ်ဒုက္ခနှင့် အခြားဝတ္ထုတို နှစ်ပုဒ်’ ဘာသာပြန်စာအုပ်ဖြင့် အမျိုးသား စာပေ (ဘာသာပြန်ရသစာပေ) ဆုရခဲ့သည်။
- ၁၉၈၁ - အငြိမ်းစားဘဝကို အပြည့်အဝ စတင်ခံ စားခဲ့သည်။
- ၁၉၈၇ - ‘ရှေးခေတ် ပုဂံကဏ္ဍနှင့် အခြားကဏ္ဍ နှစ်ပုဒ်’ ကဏ္ဍစာအုပ်ဖြင့် အမျိုးသားစာပေ (ကဏ္ဍ) ဆုရခဲ့သည်။
- ၁၉၉၀ - စက်တင်ဘာလ ၂၆ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၁၁:၃၀ခွဲအချိန်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ကန္တာလေး၊ အမှတ် (၁၀-က) နေအိမ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။





ဇော်ကျော်

ဗေဒါလမ်း
ကဏ္ဍ